

Література:

1. Луцків О.М. Інноваційний розвиток регіонів України: тенденції, проблеми та перспективи. Економічний форум. 2016. № 2. С. 121-127.
2. Дикань В.Л., Кірдіна О.Г., Назаренко І.Л., Уткіна Ю.М. Економіка і організація інноваційної діяльності на залізничному транспорті: навчальний посібник / під ред. В.Л. Диканя. Х.: УкрДАЗТ, 2014. 314 с.
3. Каличева Н.Є., Бохан С.Є. Напрями забезпечення ефективного розвитку промислових підприємств в сучасних умовах. Науковий огляд. Науковий журнал. Київ, ТОВ «Меганом», 2017. Вип. 5 (37). С. 5-15.
4. Шипуліна Ю.С. Інноваційний потенціал як основа стійкого економічного розвитку господарських систем, його сутність та структура. Механізм регулювання економіки. 2004. № 2. С.71-81.

ІННОВАЦІЇ ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

*Кетова Т.Б.,
Крюкова О.М., к.е.н., доцент,
Болотова Т.М., к.е.н., доцент
Харківський торговельно-економічний коледж
Київського національного торговельно-економічного університету*

Сучасні ринкові умови вимагають від вітчизняних підприємств рішучих механізмів реагування на стрімкий темп змін, які диктує зовнішнє середовище. Такий механізм реагування передбачає ефективну боротьбу за конкурентні позиції підприємства. Щоб вижити у цій боротьбі, кожне підприємство має поставити перед собою завдання підвищення рівня конкурентоспроможності не лише своєї продукції, а й підприємства в цілому.

Здатність підприємства адаптуватися до змін зовнішнього середовища і забезпечувати при цьому належний рівень конкурентних переваг інтерпретують як конкурентоспроможність підприємства.

Отже, у сучасній конкурентній боротьбі, за всієї гостроти та динамізму, виграє той, хто постійно вдосконалює та розширює перелік власних переваг над конкурентами. Цього неможливо досягти без впровадження інновацій. Саме інновації, стверджував М. Портер, здатні створювати конкурентні переваги підприємств [2, с. 23]. Створення і поширення інновацій – нововведень у галузі техніки, технології, організації праці і управління, що засновані на використанні досягнень науки і передового досвіду – забезпечує інноваційна діяльність підприємства. Таким чином, інноваційна діяльність підприємства та його конкурентоспроможність є взаємообумовленими, що робить актуальним дослідження цієї взаємодії.

Питання, що стосуються конкурентоспроможності та інноваційної діяльності підприємств, знайшли своє відображення в дослідженнях

вітчизняних та зарубіжних економістів, зокрема у працях М. Портера, М. Сторпера, Л.В. Балабанової, Р.А. Фатхудинова та інших.

Необхідність інноваційної діяльності, здатність до нововведень виступає як імперативна вимога сучасності.

Згідно Закону України «Про інноваційну діяльність», інновації – це новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоспроможні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери [3].

Під інноваціями як чинником підвищення конкурентоспроможності, ми розуміємо кінцевий результат інноваційної діяльності, що отримав реалізацію у вигляді нового або вдосконаленого продукту на фундаментальному рівні, який використовується для подальшої реалізації в практичній діяльності, а також – це результат впровадження інноваційних розробок на ринку, тобто винахід, доведений до стадії комерційного використання – продукту або товару, коли вони починають давати економічний ефект.

Враховуючи вплив інновацій на конкурентоспроможність, доцільно виділити два їх основних види. [1, с. 31-32]

1. Зростаючі інновації (incremental innovation) – це інновації з метою удосконалення існуючої продукції та наявних на підприємстві технологій і процесів. Вони забезпечують послідовний, лінійний вплив на зростання конкурентоспроможності підприємства.

2. Радикальні інновації (radical innovation). Цей вид інновації передбачає появу нового способу виробництва чи раніше невідомого продукту, які започатковують або дають імпульс розвитку нової галузі, нової концепції бізнесу. Їх стрибкоподібний, загалом революційний характер викликає те, що вони забезпечують часто порівняно тривалу конкурентну перевагу, створюючи нові умови конкуренції

Ефективне здійснення інновацій дозволяє створити визначальні стратегічні переваги, але після досягнення переваг утримання їх стає можливим тільки шляхом постійних вдосконалень, тобто безперервних інновацій.

Отже, інновації мають суттєвий вплив на конкурентоспроможність окремих підприємств, а через них – на економіку в цілому.

Література:

1. Бжуска Я.О. Інноваційні моделі бізнесу / Я.О. Бжуська // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – 2008. – № 628. – С.31-32.
2. Портер М. Конкуренція / М.Портер; [пер. с англ.] – М.: Издат. Дом «Вільямс», 2001. – 495 с.
3. Про інноваційну діяльність: Закон України від 04.07.2002 р. № 40-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 36. – Ст. 266.